

04 жовтня 2021 року, група студентів Національного університету “Львівська політехніка” розпочала свою навчальну поїздку Німеччиною. Першим містом, яке відвідали студенти, стала столиця Федеративної Республіки Німеччина - Берлін. Метою зупинки в цьому місті було дослідження історичної спадщини країни та відвідини найвідоміших місць міста.

Берлін – це сучасний європейський мегаполіс, що поєднує в собі як риси середньовіччя, старовинні споруди і сучасні архітектурні комплекси. Берлін – столиця Німеччини. До 9 листопада 1989 Берлін розділяла на Західний і Східний 160-кілометрова Берлінська стіна. За всю історію її існування 1245 людей були вбиті при спробі її перетину. Після падіння стіни її фрагменти стали історичними експонатами, а 650 вівчарок, які охороняли стіну, були розпродані. На збережених ділянках стіни художники з усього світу залишили свої малюнки.-- Із середньовіччя до наших днів дійшли такі туристичні пам'ятки, як: Церква святої Марії, Берлінський собор, Оперний театр, Бранденбурзькі ворота, Червона ратуша, Палац Бельвю.

Першою зупинкою групи в Берліні був Чекпойнт Чарлі. Чекпойнт Чарлі — один із найвідоміших пунктів перетину кордону між Східним і Західним Берліном під час Холодної війни. Розміщувався на вулиці Фрідріхштрассе, на перетині з Ціммерштрассе, прямо в центрі Берліна, розділеного тоді Берлінською стіною.

На пункті пропуску західні союзники (солдати США, Франції та Великої Британії) не перевіряли всіх при перетині кордону. У західній зоні контролю повідомляли про поїздку до Східного Берліна тільки члени збройних сил західних союзників. На відміну від цього, ретельний контроль усіх, хто перетинав кордон, відбувався на стороні НДР. Відповідно до рішення влади НДР цей пункт перетину був призначений лише для іноземців (не німців) — як звичайних туристів, так і дипломатичного персоналу.

Наступною зупинкою в Берліні було одне з найвідоміших туристичних місць в столиці - Бранденбурзькі ворота, розташовані в кінці вулиці Унтер-ден-Лінден перед парком Тіргартен. У минулому це були одні з декількох воріт, через які можна було потрапити в місто, проте в кінці XVIII століття вони були перетворені на монументальну тріумфальну арку. Спорудою Бранденбурзьких воріт у 1788-1791 роках керував Карл Готтгард Лангганс, а ініціатором зведення виступив прусський король Фрідріх Вільгельм II, син Фрідріха Великого. Взявши за зразок Пропілеї на афінському Акрополі, Лангганс створив неокласичні ворота, що складаються з 12 значних колон з п'ятьма проїздами, тільки крайні з яких дозволено було використовувати простолюдинам. Ворота прикрасили квадригою роботи скульптора Йоганна Готфріда Шадова.

Цікаво, що дизайн воріт з часом так і не змінився, хоча історія їх поспувала. Спершу Наполеон перевіз квадригу в Париж, однак після його поразки скульптурну композицію повернулася до Берліна. У 1871 році через ці ворота поверталися пруські війська після блискучої перемоги над французькою армією, а в 1933 році тут свій успіх на виборах святкували націонал-соціалісти. Ворота встояли під час війни, але були помітно зруйновані. Відновлення було завершено в 1956 році, а квадрига була знову встановлена тільки через пару років. Розташовані на паризькій площі ворота після зведення Берлінської стіни виявилися в Східній частині міста, а стіна некрасиво їх як би «обходила». Сьогодні ж ворота знову чудово вписуються в навколишній міський пейзаж.

Не менш важливою зупинкою студентів став музей історії Німеччини, розташований у Берліні у будівлі Цейхгаузу на вулиці Унтер-ден-Лінден.

Музей був заснований 28 жовтня 1987 року з нагоди святкування 750-річного ювілею Берліна і у той час розміщувався у будівлі Рейхстагу у Західному Берліні. Цього дня відповідна угода була підписана федеральним канцлером Гельмутом Колем і правлячим бургомістром Західного Берліна Еберхардом Діпгену у будівлі рейхстагу. Перша постійна виставка «Картини і свідоцтва німецької історії» відкрилася у грудні 1994 року і включала понад 2 000 експонатів.

Німецький історичний музей передбачалося розмістити у спеціально для нього побудованому будинку недалеко від рейхстагу. В архітектурному конкурсі на проект нової музейної будівлі переміг італійський архітектор Альдо Россі. Падіння Берлінської стіни внесло свої корективи в ці плани. Після об'єднання Німеччини 3 жовтня 1990 року федеральний уряд передав Німецькому історичному музею колекцію і площі Музею німецької історії, того, що функціював у НДР. Так Цейхгауз, найстаріша будівля, на Унтер-ден-Лінден став будинком для Німецького історичного музею. Перші експозиції в Цейхгаузі відкрилися вже у вересні 1991 року.

Дуже важливим стало ознайомлення з Бундестагом — конституційним та законодавчим органом на федеральному рівні в Федеративній Республіці Німеччина. Єдиний конституційний орган у політичній системі ФРН, що обирається безпосередньо всіма громадянами країни. Строк обрання депутатів Бундестагу — чотири роки. Достроковий розпуск парламенту можливий лише як виняток і належить до компетенції федерального президента.

Найважливіші функції Бундестагу: ухвалення законів, вибори федерального канцлера і контроль за діяльністю уряду. На засіданнях парламентських комітетів здійснюється основна робота з підготовки законів. У ході засідань мають бути узгоджені політична воля й знання експертів у відповідній області. На комітети покладена основна робота з парламентського контролю за діяльністю уряду.

Важливе місце у виборчій системі ФРН відведене так званій п'ятивідсотковій обмовці, згідно з якою представництво в Бундестазі, ландтагах й інших виборних органах отримують тільки ті партії, які набрали на виборах не менш як 5% голосів виборців.

Варто також зауважити, що пересування по найвідоміших місцях Берліна відбувалося на всесвітньо відомому берлінському метро. **Берлінський метрополітен** (*U-Bahn Berlin*) складає разом з Берлінською міською електричкою, трамваями і автобусами основу громадського транспорту столиці Німеччини. Найстаріше в Німеччині берлінське метро було відкрито в 1902 році. У проектуванні берлінського метро брав активну участь Вернер фон Сіменс.

На даний момент в мережу берлінського метро входять 173 станції та 9 ліній (плюс ще одну окрему ділянку лінії U55, який згодом повинен возз'єднатися з основною лінією U5) довжиною 151,7 км. Близько 80% шляхів знаходяться під

землею. Кількість перевезених пасажирів складає близько 505 200 000 пасажирів на рік.

У висновку можна сказати, що Берлін є надзвичайно красивим і неординарним містом з цікавим поєднанням сучасних будівель з історичними пам'ятками. Загальні враження від міста принесли велику кількість різноманітних емоцій і бажання повернутись, щоб побачити ще більше цікавого.